

valg, hvor man ikke er medlem samt en mere smidig adgang til at få oplysninger direkte fra administrationen uden borgmesterens tiladelse.

Der var enighed blandt deltagerne om, at både »mellemformsmodellen« og magistratsstyre generelt ville vanskeliggøre den enkelte politikers arbejdsvilkår, først og fremmest fordi disse styreformer bygger på en professionalisering af de ledende politikere.

2. Vilkårene for det kommunalpolitiske arbejde

2.1. Borgerligt ombud og ret til frihed fra erhvervsarbejde

Mange af konferencedeltagerne fandt, at de problemer, der er forbundet med at få tilstrækkelig tid til det kommunalpolitiske arbejde ikke er løst med forslaget om 30 dages løn til kommunalpolitikere. Der er behov for regler, der sikrer den enkelte politiker mere tid til det kommunalpolitiske arbejde, f. eks. som en programmerklæring om retten til frihed fra erhvervsarbejde til udøvelse af kommunale hverv. Tillidsmandsbeskyttelsen kunne her virke som en model for en sådan ret, idet man herved kunne sikre, at den der har interesse for at deltage i det kommunalpolitiske arbejde ikke forhindres heri eller afskediges, medmindre der foreligger tvungende grunde. Der blev specielt peget på de private ansatte lønmodtageres problem med at få fri. En deltager mente, at man i fremtiden formentlig vil opleve, at der vil være flere arbejdsløse i det kommunalpolitiske arbejde. Det blev begrundet med, at kommunalpolitikere på grund af manglende ret til frihed fra erhvervsarbejde enten lettere fyres eller har vanskeligere ved at blive ansat, da det er til ulempe både for arbejdsgiveren og kollegerne, at man er meget bort fra arbejdspladsen for at klare politikerjobbet. Dette gælder både for privat og offentligt ansatte. Det blev påpeget, at behovet for regler, der sikrer kommunalpolitikere ret til frihed bør aftales af arbejdsmarkedets parter, og der blev i denne forbindelse fremsat ønske om, at der tages initiativ til at rejse dette spørgsmål overfor arbejdsmarkedets parter.

I modsætning til de fremførte synspunkter om en sikring af den enkelte politikers arbejdsvilkår blev det synspunkt fremhævet, at man ikke bør påtvinge arbejdsgiverne en pligt til at give medarbejdere fri til at vareta-

ge de kommunale hverv. Det er i stedet interessen, der skal bære det kommunalpolitiske arbejde.

Der blev udtrykt tilfredshed med, at reglerne om borgerligt ombud både med hensyn til opstilling og valg til kommunale forsamlinger ikke foreslås begrænset. Der var også tilfredshed med, at adgangen til at lade sig repræsentere ved stedfortræder generelt lige-stilles med adgangen til at forlade kommunalbestyrelsen, samt at der derudover foreslås en mulighed for at indkalde stedfortræder til det konstituerende møde og 2. behandling af budgettet. I denne forbindelse blev det af nogle af deltagerne fremhævet, at det ikke som foreslået i betænkningen, er hensigtsmæssigt at sanere den enkelte politikers hverv i bestyrelser, råd, nævn m. v. Det er ofte her, man som politiker får indblik i borgernes indstilling til kommunalpolitiske spørgsmål.

2.2. Økonomiske vilkår for det kommunalpolitiske arbejde

Der var blandt konferencedeltagerne generel tilfredshed med forslaget om et fast vederlag for deltagelse i det kommunalpolitiske arbejde. Det blev dog erkendt, at de uligheder, der er mellem offentligt ansatte, privat ansatte og selvstændigt erhvervsdrivende, ikke hermed er udjævnet, bl. a. fordi ikke alle kan købe erstatningsarbejdskraft for fraværet på arbejdspladsen.

Der var fra de fleste deltagere tilslutning til, at det efter lovforslaget bliver valgfrit, om man vælger det faste vederlag eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Flere fandt dog, at der er store problemer forbundet med at dokumentere omfanget af den tabte arbejdsfortjeneste for privat ansatte og navnlig for selvstændige.

Konferencedeltagerne var stort set enige om, at forslaget til ændring af styrelseslovens § 16, stk. 8, »Kommunalbestyrelsen kan yde befordringsgodtgørelse samt godtgørelse for fraværet fra hjemstedet i forbindelse med varetagelse af kommunale hverv« bør ændres til, at der ydes befordringsgodtgørelse. Mange mente, at udvalgets formulering kunne give anledning til ret forskelligartede fortolkninger i kommunerne, idet praksis i dag er ganske varierende.